

סיפור מתוך

כשר"ר חיימה גפן, אונקולוג קנדי בגמלאות קיבל את הבשורה הנורה על הפגיעה הקשה במח העצם שלו כתוצאה מסרטן בבלוטות הלימפה - הוא לא חשב שדבש מישראל יעזור לו לחזור ולשחק גולף

צילום: סידי בנק

הבת שנפשה בישראל, שמעה על הדבש המיוחד

החלה ספירת תאי הדם הלבנים שלו לעלות. ביוני, הספירות שלו היו נורמליות. הוא חזר לשחק גולף. "אין הפוגות ספונטניות בלוקמיה", אומר ד"ר גפן. האונקולוג שלו הופתע ונדהם מהחלמתו של גפן, אך קשה היה לו להסכים לכך שהדבש הישראלי היה הגורם היחיד לכך. מומחה ללוקמיה מאוניברסיטת טורונטו, ד"ר ג' פרי ליפטון, אף הוא ספקן. "ספירות התאים הלבנים אצל ד"ר גפן עלתה, למרבה המזל, בדיוק בזמן שהוא התחיל ליטול את הלייפמל, אבל האם ניי תן לשייך את מה שקרה לדבש או לא? זה העניין", הוא אומר. לד"ר גפן אין הסבר אחר והוא משוכנע שהלייפמל הוא שהביא לשיפור במצבו. "אני גסטרי בסוף מארס", מציין גפן. "אם היה זה מזל, או אחת מאותן הפוגות ספונטניות נדירות, אם היתה זו תגובה מאוחרת לתרופה הניסיונית, או שהיה זה הלייפמל - הסיפור שלי הוא נס".

נענו לכך". ואז השתנה הגורל באופן מפתיע. כתו שנפשה ביישראל, שמעה על דבש ישראלי בייצור מיוחד שמיועד עורר את ספירת תאי הדם הלבנים אצל חולים העורבים כימותרפיה. מחקר אחד קטן על דבש לייפמל (LifeMel), שפורסם בירחון Medical Oncology ב-2006, מצא ש-40 אחוז מהחולים שעברו כימותרפיה וקיבלו את הדבש, לא סבלו מהירידה האופיינית בספירת תאי הדם הלבנים. כתו של ד"ר גפן שלחה לו מישראל שש צנצנות של לייפמל, וד"ר גפן החל ליטול כפית מהדבש פעמיים ביום. "הייתי ספקני" אומר גפן, שקיבל בעבר ממטופליו בקשות לשיני כריש ושאר רפואות מתיימרות. "ראיתי את השיגיונות החולפים הללו באים והולכים". בתוך עשרה ימים מיום שהתחיל ליטול לייפמל,

גפן, אולם לאדם בשנות ה-70 המאוחרות לחייו, השתל מוח עצם היא תהליך מסוכן ביותר. הפרוגנוזה זה היתה בעצם גזר דין מוות. האונקולוג של ד"ר גפן שלח אותו לביתו כדי שישדיר את ענייניו לפי ני החזרת נשמתו לבורא עולם. במקביל הוא הופנה לרופא שערך מחקר על חולי לוקמיה מיאלוציטית חריפה, בשימוש בתרופה ניסיונית. גפן נטל את התרופה במשך שלושה חודשים, וספירת תאי הדם הלבנים שלו ירדה אף יותר. בטרם היתה להם הזדמנות לעלותה חזרה, הוא הגיע לבית חולים עם חום גבוה. ד"ר גפן החל לקבל בבית החולים טיפול באנטיביוטיקה, אלא שהאנטיביוטיקה לא עזרה ובפברואר שעבר נשלח ד"ר גפן הביתה למות. הוא היה חולה כל כך עד שאת רוב זמנו בילה במיטה. "נראיתי נורא", נזכר ד"ר גפן, "נמצאתי בדרכי חד משמעית לכיוון אחד. כולנו במשפחה נכ"

יתה זו חגיגת ראש השנה האזרחית מרגשת ביותר לד"ר חיימה גפן, רופא אונקולוג בגמלאות מסנט קתרין שבאונטריו קנדה, ולי משפחתו. הם הרימו כוסית לא רק לשנת 2008 אלא להישרדותו המסתורית של גפן. הם שתו גם לכבוד דבש מיוחד מארץ הקודש, שד"ר גפן מאמין כי עזר להחזירו מסף המוות. הוא היה אמור למות כבר לפני חודשים מלוקמיה מיאלוציטית חריפה, מצב קטלני בדרך כלל, הנגרם מתאי גזע ממאירים במוח העצם. באוקטובר 2006 עבר ד"ר גפן, שטופל במשך שנים בשל סרטן ברמה נמוכה של בלוטות הלימפה, בדיקת דם שגרתית וגילה שספירת תאי הדם הלבנים שלו צנחה לרמות נמוכות ומסוכנות. בדיקה של מוח העצם אישרה שתאי הגזע שלו כבר לא מייצרים ומחליפים תאים באופן נורמלי. "הפרוגנוזה היתה מרה. לא היה טיפול ידוע למצב זה מלבד, באנשים צעירים, השתלת מוח עצם", אומר